

PROSESS

MÅNED

august

september

oktober

UKE

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

DAG

mti o tof | s mti o tof | s mti o tof | s mti o tof | s mti o tof | s mti o tof | s mti o tof | s mti o tof | s mti o tof | s mti o tof | s mti o tof | s

oppstart diplom

oppsummering
prosess

midtsemester

1. struktur i landskap

undersøke/analysere landskap, modell, utv. konsept

undersøke/analyse landskap, modell, utv. konsept

utvikle poesien

vider

2. form og funksjon

utv. plan, snitt, undersøke romligheter 1:100, 1:50 (matrealitet)

v

3. detaljering

materialer

4. presentasjon

illustrering midtsemester

november

desember

44

45

46

47

48

49

50

51

m t i o t o f | s m t i o t o f | s m t i o t o f | s m t i o t o f | s m t i o t o f | s m t i o t o f | s m t i o t o f | s m t i o t o f | s

oppsummering
prosess

24.11 innlevering
forarbeid i 2 eks.
til studieavd.

15.12
innlevering
diplom

reutv. struktur i landskap

utv./finpuss

idereutv. form og funksjon, plan, snitt, fasade

utv./finpuss

utvikle romlighet, konstruksjonsdetaljer, materialitet

utv./finpuss

modellbygging, illustrering, ferdigstille tegninger, finpuss

Polarnatt Oscar Bodøgaard (1990)

OPPSTARTSFASE
veien med de første strekene

UKE 33
UKE 34
UKE 35
UKE 36

OPPSTART

UKE 33

Ordne plass på tegnesalen.

En følelse av kaos, brå start. Hvor starter man? Hva starter man med? Trodde jeg var klar og forberedt på det her, men var visst ikke det likevel.

Brukte første uken på å inhente informasjon, alt det jeg kunne få tak i så det i hvert fall følt ut som jeg gjorde noe. Uro over å ikke ha kontroll. Fikse, bearbeide kartgrunnlag til modell og annen bruk. Bestemme utsnitt til landskapsmodell - knoting hadde virkelig ingen anelse om størrelsen på landskapet. Urolig. Stresset (allerede)! Hele uken er et eneste kaos.

UKE 34

Bestemmer utsnitt landskapsmodell, ta et valg og bare gjøre det. Veiledning. Overordnet mål: Ha et ferdig prosjekt til midtsemester!

Starte med landskapsmodell i 1:1000, brukte 5 dager (onsdag - søndag).

Skissering, analyse av landskap - plassering av prosjekt. Motstand, redd for å gjøre feil og det å ikke vite hvor du skal eller hvor du havner. Den indre kritikeren liker å vite hva jeg gjør, og blir irriterende høylytt når jeg ikke vet hva jeg gjør. Kritikeren vil ha en lineær prosess, men det går

ikke, for slik er ikke denne prosessen.

Byttet plass på tegnesalen, fra folksomt til alene i et hjørne - Fornøyd! Mye bedre arbeidsro og bedre plass til modellene!

UKE 35

Kreativ workshop - male stemningen jeg opplevde på fjellet. Lyset. Arbeid med konsept og ideer.

Materialvalg - stein, tre, glass (noe skinnende og reflekterende). Finner referanseprosjekter til

materialvalg. Kjenner at prosjektet vil noe og er på vei et sted.

Motstand, indre uro, tør ikke starte, redd for å gjøre feil eller ikke få til.

Byttet plass på tegnesalen, fra folksomt til alene i et hjørne - Fornøyd!

FREDAG

Har ikke lyst til å dra på skolen, føler ikke jeg kommer noen vei. Motstand mot å starte. Erkjenner at jeg har to valg: gi opp før jeg har startet eller bare hoppe ut i det og gjøre det beste jeg kan.

Drar til Munkholmen med skissebok for å stilne den indre kritikeren. Jeg velger å trosse redselen. Dette skal jeg klare.

Bruker hele helgen på å arbeide med redselen, angsten for ikke å duge til dette her.

UKE 36

MANDAG

Modellarbeid i 1:50

Arbeide med å sette opp en arbeidstruktur og oversikt som fungerer. Finner fort ut at jeg blir enda mer urolig av å ha en stram struktur på prosessen, og bestemmer meg for å la prosessen gå sin gang, og heller stole på prosessen enn å presse fram et fasitsvar. Isteden velger jeg å forholde meg til viktige datoer og frister. Kjenner en glede av å jobbe i modell. Det er noe her som er interessant og gir en glød. Den indre kritikeren roer seg.

Materialvalg er tatt: Metall, tre behandlet med tjære, glass

Ukens tema:

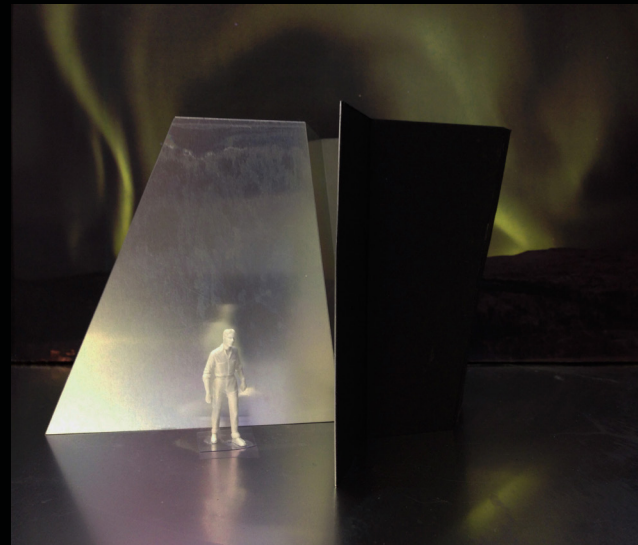
form og rom

struktur i landskap

fortolkning av nordlys/ det arktiske lyset

modellstudier
form, materialitet
1:50

Tromsdalstinden

Prosjektområde/
sakral del
seremonirom?

Overnatting?
individuell opplevelse

mest opptråkket sti

Fjellstua/ fjellheisen

Prosjektområde
faktadel
utstilling

Storsteinen

Nord
Midnattsol

Nordlysakse
vest-øst

Utsikt over Tromsøya,
Kvaløyfjellene

Landskapsmodell 1:1000

OPPSUMMERING, tirsdag

ANALYSE

Plassere seremonirom i retning mot Tromsdalstinden (det hellige fjellet).

Tar utgangspunkt i at de fleste tar heisen. Etablere prosjektet etter en allerede eksisterende akse og forsterke denne (den mest markerte stien som går fra Fjellehisen øvre stasjon til toppen av Fløyfjellet. Lar toppen av Fløyfjellet være i fred da denne er et mål i seg selv.

Trekker prosjektet tilbake da det er ønskelig å la Storsteinen være det det er, et naturlig utkikkspatå.

Ønsker ikke å konkurrere med dette da prosjektets retning i all hovedsak tenkes oppover, rundt på naturfenomener, og innover i seg selv. Hvis man vil se utsikten får man gå til Storsteinen eller til Fjellstua.

Etter samtaler med tromsøfolk som bruker Fløya ofte og inntrykk av folks bruk av stedet fra tomtebefaring, fikk jeg et inntrykk av at mange bruker stedet til trening. De løper opp, sliter seg ut og løper ned. Jeg ønsker å tvinge folk til å gå sakte. Dette prosjektet krever at man roer ned for å få en ekte opplevelse av sted og arkitektur. For å få et utbytte av prosjektet må man gå sakte.

Ønsker å inkludere fjellstua som en del av prosjektet slik at det blir en del av en helhet. Bruke det som

Mange bruker stedet til trening. De løper opp, sliter seg ut og løper ned.

café- restaurant, toaletter og utleie (som i dag, bare med et formspråk som passer resten av prosjektet).

LANDSKAP OG ARKITEKTUR

Landskapet er typisk fjellandskap med rolig terreng som gradvis blir brattere og høyere. Utsikten rundt setter uten tvil sitt preg på forståelsen av landskapet. De bratte, mektige fjellene, utsikten over havet til Tromsøya og Kvaløya og fjellrekken som bukker seg på Kvaløysiden. Tromsdalstinden er også et viktig punkt. Til sammen gjør dette noe med

landskapsrommet på Fløya, og gir en sterk følelse av oversikt. Den ville og mektige naturen blir lansert med det rolige landskapsrommet på Fløya.

Dilemmaet blir hva man kan tilføye når det allerede er så vakkert der? Jeg tror landskapet tåler kontraster, og ønsker å skape bygninger som er ekte og ærlige, som står fram i landskapet som objekter, og ikke prøver å smelte inn i landskapet.

Materialvalg: Ønsker og fremheve den rolige følelsen i landskapet, men ønsker å forsterke og arbeide med det subarktiske lyset og da spesielt nordlys og midnattsol. Ønsker å arbeide med refleksjoner, rustfritt stål for å reflektere lyset gjennom hele året.

Et annet materiale er tjærebehandlet tre inspirert av materialbruk og stemning i Zumthors Serpentine Pavilion (bildet til høyre).

FORELØPIG PROGRAM

Fjellstua med café, toaletter, utleielokaler
Utstilling/ galleri, undervisningsrom?
Opplevelsespaviljonger (vind og vær, lys)
Seremonirom
Overnatting?

Referanser til materialitet: Rustfritt stål behandlet for å få en matt overflate, skulptur av Edward Tufte Escaping Flatland

Serpentine Pavilion, Peter Zumthor. Tre behandlet med et stoff lagt utenpå og så malt med tjære for å få frem teksturen og bevare treet.

Flere bilder av skissemodeller i 1:50
modellstudier form, materialitet,
romlighet, fortolkning av nordlys.

Stikkord:
Bevegelse
Refleksjon
Innramming

TORSDAG

Veiledning, forklarer hvor jeg er kommet i prosessen og tanker og ideer som har dukket opp så langt.

Snakker om kontraster og dilemmaet med å prosjektere i et så vakkert naturlandskap. Hvordan kan arkitekturen være arkitektur, et byggverk i naturen som rammer inn spesifikke deler av omgivelsene som jeg ønsker å sette fokus på, uten at arkitekturen er et forstyrrende element for opplevelsen av omgivelsene? Jeg ønsker å skape ærlig arkitektur, noe som kontrasterer til omgivelsene og det uberørte landskapet, men

samtidig er anonymt nok til at det ikke er et forstyrrende element i omgivelsene. Vi snakker om å ramme inn landskapet, utsikt. Jeg ønsker å arbeide med vertikalksen, oppover mot himmelen og ned og inn på mennesket. Hva skal skjermes? Hva skal eksponeres?

Stemning: Følelsen av å forsvinne og bli en del av naturen og stjernene.

Navn på prosjektet: Veien til Satori - et observatorium på Fløya

Referanser: Tadao Ando - kontemplativ arkitektur
D.T. Suzuki museum

Videre arbeid: Velge et sted, følge magefølelsen og zoome inn på dette. Bygg modellen i 1:100 og arbeid med gulvet. Se hva som dukker opp og la prosessen føre meg videre til program. Arbeid med hjertet og magen, bruk hodet når det er nødvendig, men arbeid i hovedsak med hjertet og magen og se hva som kommer ut av det uplanlagte og uforutsette. Arbeid med prosjektet i landskapet.

Bjørn Otto forteller at studentene undervurderer

arbeidet med landskapsmodellen. Det er når man bygger landskapet at den begynner å snakke til deg og uforutsette ting begynner å skje bare ved å legge en flate

på modellen. Ting dukker opp som aldri hadde skjedd uten bearbeidelsen med landskapet.

Etter denne veiledningen er jeg enda sikrere på at datamaskinen ikke skal brukes mer enn høyst nødvendig. Prosjektet skal utvikles for hånd. Kunsten blir å stole på prosessen som skjer da. Data brukes bare i siste fase. Jeg må bevare nerven i prosjektet gjennom hele prosessen og frem til siste fremstilling.

Bestemmer utsnitt landskapsmodell basert på

Stemning: Følelsen av å forsvinne og bli en del av naturen og stjernene.

inntrykk fra tomtebefaring og den sterke følelsen til plassering.

Motstand: Det å ikke ha en plan for dagen eller vite hva du skal den dagen. Veileder forteller at det er en del av den skapende prosessen og det handler om å gjøre noe med en avslappet og god følelse. Ha tillit til prosessen og at du kommer i mål.

FREDAG

Landskapsmodell, skissering. Klassen blir enig om at midtsemester skal være tirsdag og onsdag i uke 42. Jeg skal ha et ferdig prosjekt til uke 42.

Har en god følelse når jeg går hjem om dagen. Det er en god energi i prosjektet og jeg liker å arbeide med prosjektet selv om jeg ikke vet hva jeg gjør eller holder på med. Føler at oppstarten er over og at jeg nå beveger meg inn i en annen fase av prosjekteringen.

SØNDAG

Skriver om denne uken, og den personlige prosessen som foregår parallelt med skapelsesprosessen. Finner ut at søndag er en fin dag for skriving av prosess og møter med motstand og giv underveis.

Oppsummert så langt kan jeg si at påvirkning av ytre støy fra blant annet sosiale medier skaper en

form for uro og stress og prokrastinering. Derfor skal jeg begynne å skru av telefonen eller ha som regel å være avlogget sosiale medier på skolen.

PROSJEKTERINGSFASE
veien fram til midtsemester

UKE 37

UKE 38

UKE 39

UKE 40

UKE 41

UKE 42

UKE 37

Modellbygging hele uka. Velge et sted, tomt og se nærmere på det. Valgte et sted ved vannet mot Tromsdalstinden rett og slett fordi dette var stedet jeg la merke til på den første tomtebefaringen. Starter med å bygge halve modellen. Er hele tiden usikker på om det er riktig sted. Arbeider med å få et inntrykk av stedet gjennom bilder fra befaringen, men føler ikke at det er nok. Vil tilbake på tomta. Arbeider med bevegelsen i prosjektet i modell hele uken samtidig som en følelse av motstand og frykt begynner å bygge seg opp. Ved ukesslutt bestemmer jeg meg for å utvide modellen for å få med mer av vannet. Fremdeles usikker på tomtevalg. Er det riktig med tanke på nordlysforholdene? Ser man midnattsolen fra tomten?

Arbeider med skissemodeller, leter etter en bevegelse og et mer konkret, fysisk konsept. Hvordan oversette tankene til arkitektur? Forrige veiledning ble jeg anbefalt å arbeide med gulvet. Motstand mot å arbeide med gulv, vil heller jobbe med vegger. Stresser med program. Hva skal prosjektet

Forrige veiledning ble jeg anbefalt å arbeide med gulvet. Motstand mot å arbeide med gulv, vil heller jobbe med vegger.

inneholde? Redsel for at det ikke er nok grunnlag for å lage arkitektur hvis jeg ikke har noe program.

Men hva er egentlig et observatorium? Redselen bygger seg opp, og går ikke på skolen på fredag. Arbeider hjemme med tomt og skisserer ned ideer jeg får. Bestiller flytur hjem neste uke. Trenger en pause. Har virkelig en ekkel

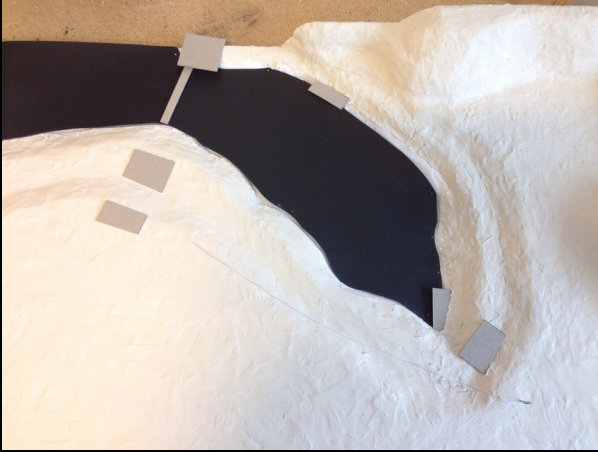
følelse som lammer prosessen. Usikker på om jeg klarer dette her.

LØRDAG

Bygger ferdig andre delen av modellen og dekker med plastelina. Det hjelper mot frykten å gjøre noe fysisk og konkret som ikke krever så mye tankekraft.

SØNDAG

Skulle egentlig på skolen, men klarer ikke fordi den ekle følelsen er så sterk. Utvikler en idé om en slags overgang fra ekstrovert til introvert romforløp, men hva skal det inneholde? Program? Overnatting? Læring? Utstilling? Redsel. Dette får jeg ikke til!

Skissemodellering i modell 1:100, plassering rundt vannet. Bildet under: Modellen er utvidet. Undersøker en bevegelse på vannet.

Innramming av vannet. Plassering av overnatting. Bildet under: Inngangen til prosjektet mellom skiver.

UKE 38

MANDAG

Drar på skolen selv om hele kroppen sier at den ikke vil. Blir det bedre når jeg kommer på skolen? Tenker at jeg bare må gjøre noe. Bygger en skissemodell av det introverte rommet for det har jeg tydelig i hodet, men hva er resten av prosjektet? Går hjem med en følelse av at jeg egentlig ikke har gjort noe i dag heller. Blir mer og mer urolig utover kvelden. Ser på hvordan andre har gjort diplomene sine. Hvordan de har tenkt om program og prosess. Det var ikke lurt! Blir kjempe engstelig fordi samtlige prosesser er presentert som en lineær og ryddig prosess eks. de starter med et utgangspunkt og ender opp med noe som har en tydelig sammenheng med utgangspunktet. Alt har en kronologisk rekkefølge og ser veldig ryddig og enkelt ut. Blir kjempe stresset da min prosess overhodet ikke er slik. Hva med fjellheisen? Skal jeg gjøre noe med den?

Ser på hvordan andre har gjort diplomene sine. Hvordan de har tenkt om program og prosess. Det var ikke lurt!

TIRSDAG

Drar ikke på skolen. Sover lenge. Vil ikke stå opp for dette får jeg ikke til. Føler at alt er et virvarr av tanker og ting som skal gjøres. Finner ingen struktur. Gjør egentlig ingenting annet denne dagen enn å

kjenne på den ekle følelsen. Skisserer, skriver ned prosjektet. Jeg går en mental tur i prosjektet med beskrivelser av stemning og atmosfære i form av ord. Jeg får til å skrive prosjektet, men ikke tegne det eller utvikle det i modell. Frustrerende! Leser mer om Zen og Satori.

ONSDAG

Drar på skolen, men er i dårlig humør. Arbeider med en bevegelse. Er enda usikker på tomt. Er dette riktig sted? Lager skissemodell av ekstroverte rom. Ser på hvordan et slikt rom kan inneholde utstilling og informasjon. Vet ikke hva jeg gjør og føler ikke jeg kommer noen vei. Hvordan vil man lære? Hvordan kan arkitekturen forklare naturfenomenene nordlys og midnattsol? Sliter med å finne en helhet i prosjektet. Ser på referanseprosjekter. Er spesielt interessert i bevegelsen i D.T. Suzuki Museum. Fasinert av flyten i prosjektet og at du starter et sted og havner på samme sted, men du går aldri samme vei tilbake. hvordan få til det i dette prosjektet?

TORS DAG

Reiser hjem. Føles fint med litt avstand til prosjektet.

EN VANDRING. Tiden står stille. Alt er stille. Ro. Lukten av fjell og fjære. Plutselig. En oppdagelse av en ukjent struktur i et kjent landskap. Noe er usynlig, noe er synlig. En pirrende nysgjerrighet på hva som befinner seg innenfor veggene. Overgangen fra den myke stien til et mørkt steingulv. Gulvet er varmt. Gulvet leder deg inn mot den ukjente strukturen som hele tiden endrer seg etter lyset og hvor du går. Nye perspektiver. Inne i strukturen ledes du inn til et sted med forklaringer og info om stedet og lyset. Spennede! For det er akkurat som om bygningen følger forklaringene eller forsterker dem. Du blir invitert med på en reise, og ledes ut av rommet med alle forklaringene. Det er ekko og uvant akustikk. Harde materialer mot myke materialer. Varmt mot kaldt. Lyst mot mørkt. Du går ut gjennom en åpning. Desorientert. Glimt av lys. Glimt av sol. Glimt av landskap. Du beveger deg over et vann. Får en opplevelse av det du nettopp leste. Lyset forandrer seg. Ting tar tid. Du hvisker. Du sitter ned en stund. Går videre. Glimt av landskap. Glimt av vann. Glimt av lys. For et underlig sted. Det gir ingen mening selv om det er fullt av mening. Landskapet åpner seg på en ny måte. Du ser på dine omgivelser med nye øyne. Vannspeil. Refleksjoner. Stillhet. Så stille at du kan høre alt. Lydene forsterkes. Veien leder deg ut til noe. Du trekkes inn i en mørk gang. Lukten av tjære. Du trekkes mot lyset. Glimt av landskap. Inn gjennom en åpning. Vannspeil. Refleksjoner. Åpent mot himmelen. Du trekkes ut igjen mot andre enden. Du går i gangen. Følger lyset ut av strukturen på vannet. Majestetisk. Mektig. Stillhet. Ro. Nye perspektiver. Nye muligheter. Sanselig.

Tekst om prosjektet, skrevet tirsdag uke 38

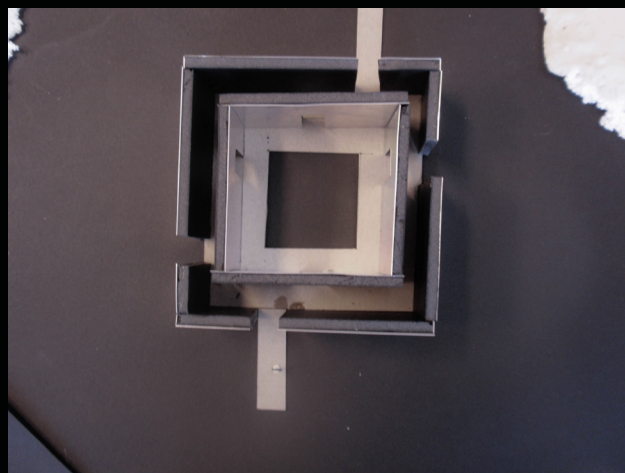
Besøker bestemor. Avtaler veiledning med Steinsvik på lørdag.

FREDAG

Tur til Fløya med mamma. Oppdager at det nesten ikke er vann i vannet. Får en større forståelse for stedet. Skisserer linjene i landskapet, og hvordan det er å ankomme stedet. Oppdager stedet. Registrerer en totalt forskjellig opplevelse av å stå nede på vannet sammenliknet med å stå på en høyde og se utover vannet.

LØRDAG

Veiledning med Steinsvik. Får beskjed om å slutte å være redd og bare tegne noe. Det er tross alt bare en masteroppgave og ikke så farlig! Må passe på at prosjektet ikke blir for religiøst og at man må kunne få lov til å drikke seg full og spise reinkjøtt et sted i prosjektet også. Diskuterer program, et sted å overnatte. Hvordan skal dette driftes? Noen må betale for herligheten og tjene penger på det. Et servicetårn med servering? Odd og Rose Marie mener at jeg skal stole på at dette er det rette stedet og ikke tvile på det. De er helt enig med valg av tomt og mener at jeg skal se helt bort fra fjellheisen. Se heller på stiene opp på Fløya. Noen vil gå dit, ikke alle tar heisen. Forbedre stiene. Lage

Skissemodell over: introvert rom med åpning ned til vannet. Det innerste rommet tar igjen bruk av stålet. Refleksjonsrom. Under: ekstrovert rom.

UKE 39

en lyssatt trapp opp til fjellheisen. Mange ideer. Roer meg ned og tenker at dette skal gå bra.

MANDAG

Våkner med en motstand og en redsel for prosjektet. Det handler hele tiden om en redsel for å mislykkes og ikke være god nok. Har ikke lyst å gå på skolen igjen. Drar på skolen. Setter meg ned og tegner prosjektet. Arbeider med plantegning i 1:200 med plassering av de ulike delene. Ser på romprogram med overnatting, hvor skal disse hyttene i så tilfelle plasseres? Arbeider med et servicetårn; et sted der du kommer opp og får en utsikt og oversikt over stedet. Føler ikke jeg egentlig kommer noen vei, og ser i hvert fall tydeligere hvordan prosjektet ikke skal være plassert. Usikker på program. Føler at observatoriet blir borte, og at det isteden blir et eksklusivt overnattingssted/ hotell for rike turister som vil se nordlyset. Hva med lokalbefolkningen? Hva med de som trenger å se verden på en ny og annen måte? Privatiseres stedet slik at det bare er de som betaler flere tusen for overnattingen som kan være der? Urolig og usikker, men jeg har i hvert fall begynt et sted. Endelig. Går hjem, har ikke en trivelig kveld. Angsten kommer tilbake. Dette

Har ikke lyst å gå på skolen igjen. Drar på skolen.

prosjektet er en trang og vond fødsel!

TIRSDAG

Går på skolen, men vil ikke. På skolen, arbeider med form og hvordan delene i prosjektet er plassert i forhold til hverandre. Veiledning med BOB. BOB mener at jeg må la prosjektet finne sin plass før programmet finner sin plass. La programmet være noe sekundært som man tilfører der det passer, men la arkitekturen skape observatoriet. Begynn å arbeide med gulv og utvikle det. Finne det arkitektoniske språket, grammatikken i prosjektet. Er det tungt eller lett? Tørre å stole på prosjektet vil være. Når den kreative utviklingen stopper opp, se på andre ting som sted, lage kart som beskriver situasjon osv. Gjøre ting som kan produseres ferdig nå i denne delen av prosessen som stedsanalysen og layout, situasjonsplan. Snakker om overgangen man gjør ved å gå inn i prosjektet og omstille seg mentalt for den reisen du inviteres med på. La det å gå over vannet være inngangen til en annen verden som viser deg en ny måte å se den ytre verden på. Jeg vet hva slags rom du ender opp i. Det er fastsatt,

men det er resten av prosjektet som enda ikke har fått noen form og som er uklart. Jeg får beskjed om å finne ut hva det er som skal fortelles og hvordan vil jeg fortelle dette? Hva må man gå igjennom før man kommer inn i det introverte rommet? Arbeid med det i modell, og arbeid med gulvet! Se hva som skjer. Arbeider resten av dagen med skissering. Samtalen med veileder hjalp, og frykten har gått over fra stress og angst til en form for drivkraft.

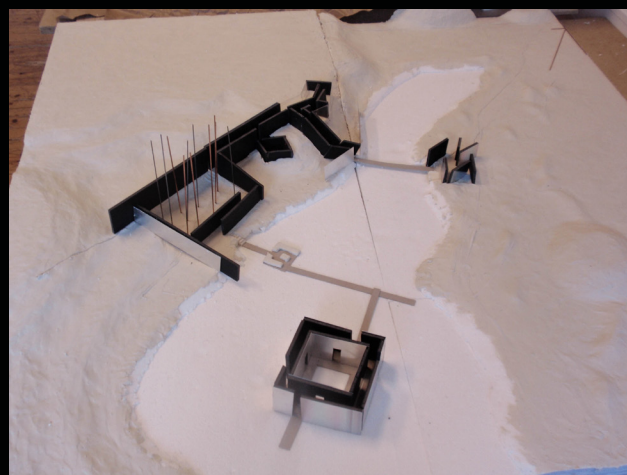
ONSDAG

Tungt å stå opp i dag også, men lettere enn i går. Arbeid i modell med gulvet. Enorm motstand mot å starte. Liker ikke å jobbe med plastelina, synes det er vanskelig å jobbe med; det blir så deigete. Vanskelig å være presis, men så plustelig skjer det noe. Etter trykking av plastelina og en motstand mot å "ødelegge" landskapsmodellen kommer et vendepunkt. Når veggene kommer opp skjer det noe. Rommene blir mer spennende å jobbe med på grunn av bevegelsen i gulvet. Kjenner at jeg endelig kommer i en form for flyt og prosjektet begynner å artikulere. Det begynner å bli spennende å jobbe med og jeg får en driv som ikke har vært der før. Går hjem med en følelse av pågangsmot, drivkraft og entusiasme.

Over: Inngang, omstillingsrom, en forberedelse på resten av vandringen.

Under: hele vandringen gjennom prosjektet. Usikker på avslutningen. Hvor går man og hvordan går man ut av prosjektet?

Resten av uka går fint og prosjektet er i utvikling. Har generelt en veldig god følelse, men en liten uro over at jeg ikke vet helt hva jeg holder på med. Arbeider med bevegelsen gjennom prosjektet. Hvor går man og hva ser man? Skal bevegelsen være bestemt? Er det bare en vei man må gå for å nå målet eller kan man gå andre veier?

UKE 40

MANDAG

Fortsetter arbeidet med vandringen. Tegner snitt av refleksjonsrommet/det introverte rommet. Finner ut om det skal være massivt eller lett. For meg virker det lite logisk at en massiv konstruksjon flyter og eventuelt svever over vannet. Holder meg til tanken om tjærebehandlet tre på innsiden og rustfritt stål på utsiden. Når det gjelder refleksjonsrommet er jeg usikker på om fasaden skal være kledt i speil, men tenker likevel å holde det indre rommet i stål slik at det bare er lyset og ikke ditt eget speilbilde du ser. Er ute etter en drømmeliknende atmosfære. Kjenner at jeg ikke er i like god flyt som jeg var i forrige uke da jeg arbeidet med gulvet i modell. Noe har endret seg og er redd for at prosjektutviklingen skal stoppe opp. Lager et kart med oversikt og bilder over hva du ser og hvor du står når du ser det.

TIRSDAG

Arbeider hjemme med stedsanalysen. Arbeider med kart og hvordan forklare enkelt de valgene jeg tar som forklarer plassering. Lager illustrasjoner som viser nordlysovalen og hvor Tromsøs plassering er i forhold til denne. Lager oversikt over hva du ser fra starten av fjellheisen til toppen av Fløya ved hjelp av kart og bilder. Lager kart som viser tomt og stiene på tomten og ved siden av tomten. Prosjektet

er plassert basert på hvor folk går. Det er et mål å følge stiene som allerede er der og ikke lage noen nye stier, men tilrettelegge i størst mulig grad slik at folk følger stiene. Det er også et argument for hvorfor prosjektet er plassert på og rundt vannet. Området rundt får være i fred. Synes arbeidet går tregt, men framover. Fint å gjøre noe helt konkret og analytisk i prosjektet.

ONSDAG

Arbeider med lukket vs. åpent i delen ved vannet. Om det skal være en lukket vegg mot vinden i sørvest eller om det skal være åpent? Hva skjer etter at man har kommet til området ved vannet. Hva skjer i dette området? Er det et ventested hvor man venter på at nordlyset skal komme? Et sted å varme seg mens man venter? Hva med overnatting? Er det noen steder man kan overnatte? Overnattingsrom for utleie? Eller enkle steder for ly og varme der man kan bli over natten uten at det egentlig koster noe? Tilrettelegge for telt? Lavvo? Hvordan ser man på nordlyset? Hva opplever man? Skal det være steder her som inviterer til å legge seg ned og se opp?

TORS DAG

Arbeider med forskjellen mellom det indre mørket

og det ytre som noe reflekterende. Bli usikker på bevegelsen i prosjektet. Prosjektet kan leses på to nivåer av mening. Det ene er et helt overflatisk nivå der fokuset er midnattsolen og nordlyset. Hvordan kan prosjektet forsterke en slik opplevelse? Det andre er en mer dyptgående mening ved prosjektet som handler om hvordan mennesker kan få en annen forståelse for verden ved å oppleve den og se den på en litt annerledes måte.

Prosjektet blir da en invitasjon til å tilegne seg en annen innfallsvinkel til verden som ikke engang trenger å være bevisst. Hvordan få til en sammenheng mellom det fysiske mørket i naturen, det skapte mørket i arkitekturen og det indre mørket i menneskene? Arbeider med å finne ut av en bevegelse i

prosjektet som samsvarer med denne tankegangen. En bevegelse der du tar opplevelsene fra prosjektet, endringen i deg selv videre med deg ut av prosjektet. Å måtte gå forbi start vil da bli litt misvisende, for da avsluttes vel vandringsen? Men hva om vandringsen aldri avsluttes? At det mentalt/metafysisk er en del av livet vandringsen? Hvordan oversetter jeg en slik filosofi og tankegang over til arkitektur? Og det er da redselen kommer inn i

Hvordan få til en sammenheng mellom det fysiske mørket i naturen, det skapte mørket i arkitekturen og det indre mørket i menneskene?

bildet. Tenker jeg for vanskelig? Tenker jeg for mye? Så mye at det hemmer for handlingene og til driven med å skape noe og se hva som kommer? Tegner prosjektet i plan 1:200. Det stopper opp når jeg kommer til stedet nede ved vannet. Hva skjer her? Har jeg egentlig noen rom som viser og setter fokus på det jeg vil? Hva vil jeg egentlig vise?

FREDAG

Motstand. Jobber derfor hjemme med stedsanalysen og sette inn illustrasjoner i layout. Får oversikt over hva jeg mangler. Lager beskrivelser på illustrasjonene. Kjenner at prosjektet også blir klarere for meg ved å jobbe med analysen. Prosjektet er der. Jeg må bare finne det og gi det en form.

LØRDAG

Drar på skolen. Snur modellen andre vei og ser på det jeg har gjort fra et annet perspektiv. Føler at tiden går og jeg kommer ingen vei. Midtsemester nærmer seg og jeg skule gjerne ha utviklet prosjektet enda mer innen den tid. Har en ubehagelig følelse.

UKE 41

MANDAG

Ser på prosjektet med nye øyne. Vet ikke helt hva jeg skal ta tak i. Enten kan jeg endre hele prosjektet eller så kan jeg ta utgangspunkt i det jeg har funnet så langt og utvikle det videre. Synes ikke prosjektet fungerer slik det er nå og vet rett og slett ikke hvordan jeg skal ta tak i det eller videreutvikle det. Blir mer og mer frustrert. Arbeider i modell for å endre bevegelsen i prosjektet og invitere til andre steder man kan komme inn i prosjektet på, men føler ikke jeg kommer noe videre. Nå har det stoppet opp og jeg er usikker og angsten er tilbake. Vet ikke om jeg er på rett vei eller om det jeg gjør er bare tull. Leser om Satori. Det handler om å legge til rette for å velge din vei å gå, men du må finne ut av det selv. Oppsummert kan man si at prosessen til dette prosjektet er intuitiv, men liten tro på seg selv og egne evner gjør at det stopper opp. Blir mer og mer stresset over midtsemesteren og hva jeg skal ha til presentasjonen. Jeg har ikke utviklet noenting som er presentabelt og jeg kjenner jeg gruer meg til midtsemesteren som bare er om én uke!

TIRSDAG

Kartlegge prosess så langt. I morgen skal jeg tegne hele prosjektet ferdig! Og finne løsning på alt det jeg lurer på ved det jeg har gjort så langt.

ONSDAG, TORSDAG, FREDAG

Arbeider med utvikling av bevegelse og presentasjon til midtsemester. Føler ikke jeg kommer noen vei, og løsningene kan være alt og ingenting. Forvirret. Får tilbakemelding fra veileder om at jeg kanskje skal se på prosjektet som en uklimatisert ruin. Hva må jeg ta hensyn til da? Snødybde? Hva slags materialitet tåler vær og vind, og stå delvis under snøen i en periode?

UKE 42

MANDAG

Forbereder presentasjon til midtsemester. Utfordringen er å lage en presentasjon som presenterer prosjektet på en kort, konsis og presis måte. Hvordan få mye ut av lite på plansjen? Vise bilder av prosjektet dit jeg er kommet i prosessen. Brukte hele dagen på presentasjonen. Valgte å presentere analogt med en opphengt plansje.

TIRSDAG

Midtsemestergjennomgang. Jeg ønsket tilbakemelding på bevegelsen i prosjektet, materialbruk og diskusjonen om det skal være klimatisert/ uklimatisert. Innganger og utganger. Skal bevegelsen

være bestemt og pragmatisk eller skal man kunne velge selv hvilken vei man skal gå? Må man gå gjennom alle rommene i prosjektet?

Oppsummering fra tilbakemelding (notater): Er det riktig å tvinge folk? Skal stedet være robust? Vi er forskjellige og ønsker ulike ting. Balansegang mellom virkemidler og hvor mye man legger inn. Arbeid med hva de ulike stedene vil. Materialer trenger ikke være det samme hele veien. Arbeid med materialer i sammenheng med opplevelse. Gi

Får tilbakemelding fra veileder om at jeg kanskje skal se på prosjektet som en uklimatisert ruin. Hva må jeg ta hensyn til da?

de ulike stedene i prosjektet (rommene) navn. Det er viktig at det ikke blir for voldsomt. Hver del burde få mer plass. Referanseprosjekt: Se på Ny-Hellesund kapell av Sverre Fehn - studér forholdet mellom innside og utside. Solobservatorium. Prosjektet er både åndelig og praktisk. Hvor ser du midnattsola? Jo, dette stedet!

Se på sekvensen av rom. Ulik karakter i de ulike romsekvensene. Arbeid med kontraster - pulserende: Tenk på: under, mellom, over.

Arbeid presist med det upresise. Atmosfæren og stemningene. Skap de nå så kan det være en guide for den videre prosessen. Kan man komme til prosjektet fra ulike steder? Ulike opplevelser?

Flere sanser - kjenne på det, ta på det, lukte på det. Hva skal du oppleve hvor? Legg inn virkemidler der du trenger det.

Materialitet: brent tre.

Innstemmingsrom - venne seg til mørket. Samisk trad. fange nordlyset - pinner. Prosjektet skal virke året rundt. Lag presentasjoner som synliggjør dette. Fokuser på ett og ett rom. Hva skal du sanse, oppleve, materialitet? Konsekvent bruk av materiale. Hva skjer når noen bruker anlegget på en annen måte enn det du har sett for deg?

Materialitet og konstruksjon kommer til å bli et tema. Hvor er det bevegelse? Hvor stopper man opp? Tydeliggjør dette! Gi hver sekvens et navn, et oppdrag - det kan si noe om formspråket. Poenget er vel ikke å avdekke alt, men ramme inn dramaturgien, iscenesette en fortelling og opplevelse av naturen på dette stedet.

Tenk på inngrepet du gjør i naturen. Hva vil du oppnå? Hvor lite kan man gjøre for å få til store opplevelser?

Innenfra og ut - opplevelse. Ha kontroll på hva du gjør i det store landskapet.

Undersøk hva blankhet er i forhold til det mørke, den siden som er så mørk at den absorberer alt. Undersøk dette i modell 1:20 opp til 1:1. Brent tre kan bli så kullsort at det gir en opplevelse av sort fløyel!

ONSDAG

Gjennomgang midtsemester.

TORSDAG

Hvor går jeg videre herfra? Forvirret. Vet ikke hvor jeg skal starte. Bekymret for dette med visualisering. Synes det er utrolig utfordrende og vanskelig. Infomøte om diplomgjennomgang og viktige datoer og tidspunkter rundt innlevering. Det

hele ble plustelig mye mer alvorlig, og jeg begynner å grue meg. Hva om jeg ikke får til dette? Hva om alt stopper opp? Hvordan går jeg videre? Føler det er så mye å ta tak i at jeg ikke vet hvor jeg skal starte. Bestiller materialprøve på brent tre, det sorteste av det sorteste. Ser på referanseprosjekt Kapell på Ny- Hellesund av Sverre Fehn og sammenhengen mellom rommet og omverdenen rundt. Prosjektets hjørner har åpninger i glass og er orientert mot de fire verdenshjørner. Åpningene i hjørnene og i veggflatene henvender seg til ulike landskapsrom, og vil gi lysinnslipp og skyggevirksomheter som varierer med døgnets og årstidenes skiftninger, og fanger inn fragmenter av horisonten og den omkringliggende naturen. Det indre rommet er utformet for å gi impuls til en meditativ tilstand. Det er lagt inn små nisjer i veggene til lys som kan tennes, og fire benker av lys marmor, tilskåret og bearbeidet, plasseres sentralt i rommet, som sittebenker. Det interessante i dette prosjektet er sammenhengen mellom det utenfor og det innenfor de fire veggene. Til forskjell har refleksjonsrommet bare kontakt med det over, himmelen, og ikke så mye med de andre retningene. Kanskje jeg skal se nærmere på åpningene og bevegelsen i dette rommet, at gangen kanskje kan orienteres mer etter

himmelretningene og ha kontakt ut slik at vi heller etablerer en gradvis overgang inn til refleksjonsrommet der kontakten ut kun er med himmelen.

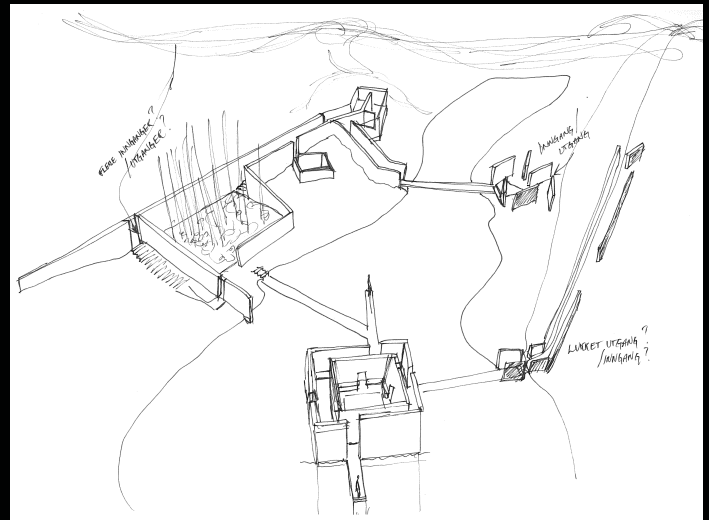
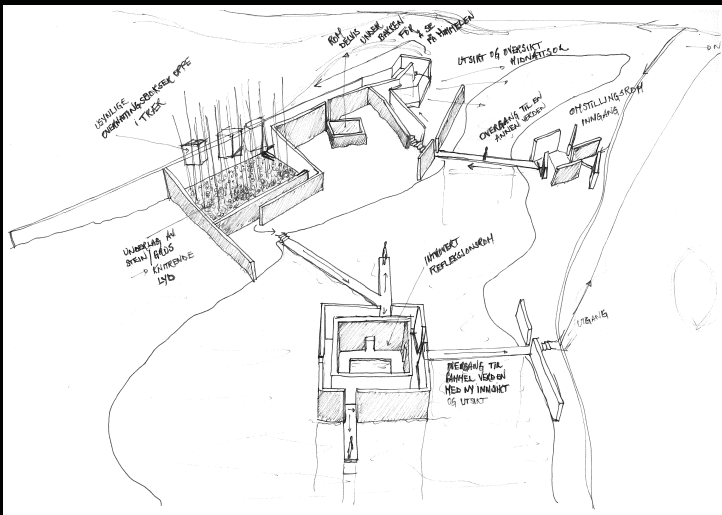
FREDAG

Retter på forarbeid. Klargjør til print. Oppsummerer prosesshefte, og prøver å strukturere tilbakemeldingen fra midtsemester. Første prioritering er å få til bevegelsen og begynne å zoome inn på hvert enkelt rom. Tenke på materialitet og hva du skal oppleve i hver del. Solforhold!

Prosjektet på nåværende tidspunkt (midtsemester).

Innstemmingsrom med skiver plassert hulter til bulter, broen over og inn i solrommet. Et nedgravd rom i bakken - opplevelsen av å oppleve himmelen fra under bakken, dette rommet har fått navnet himmelrommet. Det vertikale rommet med stålsøyler som retter oppmerksomheten og sammenhengen mellom det over og bakken. Refleksjonsrommet ute på vannet med utgang mot Tromsdalstinden.

Collage og skisser av prosjektutvikling

DETALJERINGSFASE
veien fram til innsjutt

UKE 43

UKE 44

UKE 45

UKE 43

MANDAG

Videreutvikle prosjekt fra midtsemester. Hvor starter jeg? Hvor går jeg videre? Synes det er vanskelig å videreutvikle, og begynne på endringer i prosjektet. Forvirring. Arbeider i snitt med himmelrommet.

TIRSDAG

Veiledning med Bjørn Otto. Snakker om gjennomgangen og tilbakemeldingene fra midtsemester. Har bestemt meg for at prosjektet er uklimatisert og noe som naturen kan ta tilbake. Finner ut at det er tre ting jeg må fokusere på og arbeide med til neste veiledning:

Vandringen og bevegelsen i prosjektet - se på åpninger, innganger/utganger. Hvor går folk? Studér overgangen til hvert rom i snitt (1:10/1:20?). Bestemme seg for om vandringen er bestemt eller valgfri. Diskuterer med veileder to eksempler. Det ene er gamle, forhistoriske sakrale bygninger der vandringen ofte er bestemt. Tanken i romforløpet i slike bygg er etter spiralformen. Du går inn til kjernen hvor du får ny innsikt/ lærer noe nytt som du tar med deg i den gamle verden som du kom fra. Her er vandringen tvungen og du går samme vei som du kom. Dette kan tolkes som at det er et gitt budskap og en bestemt innsikt du skal få. det er

ikke noe du velger selv.

Det andre eksempelet eller scenarioet dreier seg om det moderne, frie mennesket som ønsker seg flere valgmuligheter og ikke la andre bestemme hvordan man skal oppleve et sted eller hvor man skal gå. Har går du inn et sted og ut et annet. Du velger selv hvilke oppdagelser du vil ta med deg. Tanken er iverfall at du finner den innsikten du trenger på det stedet du er i livet, og det er ingen andre som bestemmer hva du trenger. Denne tankegangen handler mer om å finne sin egen vei for å oppnå innsikt. Oppsummert er det dette siste scenarioet som passer best med prosjektet og Satori som handler om å finne din vei å gå og gjøre de oppdagelsene som du trenger der du er nå. Zen handler mye om å finne sin forståelse av det, og ikke lese om en forståelse som andre har fått. I tillegg er jeg veldig opptatt av at man ikke må gå ut samme veien som man kom inn i prosjektet, for meg føles det helt feil. I så fall må man kunne velge det selv og ikke bli tvunget til å gå inn og ut samme veien. Finner ut at istedet for å se på prosjektet som en overordnet vandring, skal jeg se på hvert rom som en rituell vandring, at hver del har et innstemmingsrom man kommer til før man går inn i kjernen av rommet og ut en annen vei og videre inn

i prosjektet hvis man vil det.

Materialitet - bestemme seg for en materialpalett. Hva slags materialer tåler å stå under snø? Hvilke materialer tåler at snøen smelter rundt og over prosjektets vegger? Hva er varig og kan stå til verdens undergang? Hvilke materialer tåler vann? Hvordan utvikler materialet seg etter vær og vind? Hvordan endrer det seg gjennom årstidene? Skal det være blankt overalt? Kan det være

grå stein noen steder som spiller på kontrasten mellom det rutfrie stålet eventuelt speilet? Hvor i prosjektet må det være blankt og hvor i prosjektet må det være mørkt? Undersøk konstruksjon i detaljsnitt 1:10 for å bestemme materialitet.

Modell - se på dimensjoner og presisjonsnivå. Bruk plastelina til veggene også. La prosjektet vokse opp av landskapet. Veggene er terrenget og da er det naturlig at det samme materialet brukes på selve prosjektet også som resten av bakken. Ordne vannet og legg på pleksiglass. Bearbeid modellen.

Tenk på; må refleksjonrommet stå på vannet? Kan det stå inntil land slik at det ikke tar "livet" av

opplevelsen av vannet?

Resten av dagen brukte jeg til å kjøpe mer utstyr til å bearbeide modellen.

ONSDAG

Bearbeide landskapsmodell. legger på et lag til med plastelina og glatter modellen ut. Legger på vann. Bruker stort sett hele dagen på dette. Føler

meg ikke helt i form og kjenner at jeg har ganske vondt i halsen. Tror jeg begynner å bli syk.

*Skikkelig tett og snufsete.
Bearbeider landskapet til
jeg går tom for plastelina.*

TORSDAG

Skikkelig forkjølet og slapp. Virkelig ikke i form så holder meg hjemme. Arbeider ikke noe med skole. Prøver isteden å bli frisk.

FREDAG

Skolen. Arbeider med modell. Føler meg enda ikke helt frisk. Skikkelig tett og snufsete. Bearbeider landskapet til jeg går tom for plastelina.

LØRDAG og SØNDAG

Tanken var at jeg egentlig skulle gå på skolen og arbeide med prosjekt, men tok meg helt fri for å bli frisk. Begynner å bli urolig over at jeg ikke får jobbet så mye med prosjektet som jeg planlegger.

UKE 44

MANDAG

Bearbeider modellen. Får tak i mer plastelina. Merker sterk motstand mot å arbeide med prosjektet i plastelina. Synes det er vanskelig å jobbe med og er redd for å miste det mørke uttrykket, men det gjør kanskje ikke noe i denne skalaen? Går hjem. Urolig over at jeg enda ikke har kommet ordentlig igang etter midtsemester. Føler jeg har så mye å gjøre, men klarer ikke å starte ordentlig.

TIRSDAG

Arbeider med prosjektet i plastelina. Det er ganske tidkrevende og synes ikke det bli presist nok. Har også bestemt meg for å ikke plante noen planter/ trær i prosjektet da dette føles feil siden det er over tregrensen og på et fjell i et skjørt naturområde. Vil likevel beholde søylene for å fremheve vertikaliteten, kontakten med det over; nordlyset, himmelen.

ONSDAG

Dårlig form igjen, slapp og lite energi. Arbeider med å videreutvikle prosjekt i modell, men føler jeg bare gjør det samme som jeg hadde til midtsemester. I tillegg synes jeg ikke det ser like fint ut

*Får tak i mer plastelina.
Merker sterk motstand mot
å arbeide med prosjektet i
plastelina.*

som den andre modellen som viste mer materialitet. Sliten og umotivert. Klarer ikke stresse heller selv om jeg føler jeg har masse og gjøre, men står på stedet hvil og egentlig ikke kommer noen vei. Usikker på solrommet, stedet som har fokus på midnattsolen og utsikten og oversikten til det store landskapet. Hvordan skape en kontrast her? Uansett hva jeg gjør føler jeg det blir lukket. Synes

det er vanskelig å arbeide med den romlige pulsen i prosjektet, hvor du går fra det mørke trange til det mer åpne, både i vertikal retning og horisontal retning. Må tegne mer snitt.

TORS DAG

Tegne snitt 1:10 av refleksjonsrommet. Studere materialitet og konstruksjon. Usikker på hvordan jeg skal illustrere prosjektet, vurderer å gå over til data og lage collager som får frem stemningen og atmosfæren i prosjektet. Kjenner jeg begynner å uroe meg for presentasjonen.

FREDAG

Tegner prosjektet i archicad for å se om det kan hjelpe meg noen vei med den videre utviklingen av prosjektet. Får opp landskap og 3D modell av

UKE 45

MANDAG

Umotivert dag. Bestemmer meg for å arbeide hjemme. Sliter med en redsel over å ikke ha et godt nok prosjekt til en diplomoppgave. I tillegg har jeg i det siste hatt en evigvarende konfrontasjon med meg selv som dreier seg om det å finne de "riktige" argumentene som argumenterer for hvorfor prosjektet blir slik det blir. Forklaringene bak designet for arkitekturen. Hvis man går nærmere inn på en slik tankegang ender man opp med at det finnes uttallige måter og arkitektoniske svar på en idé eller et konsept. Hva er argumentasjonen for at prosjektet blir slik det blir? Hva er forklaringen på den arkitektoniske utformingen av prosjektet? Det kan jo være hva som helst eller ingenting! Hvis svaret på å få en sterkere opplevelse av omgivelsene og naturfenomener er å ikke bygge noe, hva er da dette prosjektet? En grunnleggende tanke bak prosjektet er at jeg tar utgangspunkt i at arkitektur kan være med på å gi en sterkere opplevelse av naturen og naturfenomener samtidig som det også er med på å gi en sterkere opplevelse av seg selv i omgivelsene på et ubevist-ikke-forklarende plan. Dermed blir det også riktig å stole på den kreative prosessen jeg går gjennom og godta at form ikke alltid trenger å ha en språklig forklaring, men heller

en resonans i individene som besøker og oppdager stedet. Det er her den sterkeste motstanden i egen kreativ prosess også ligger. Gjennom 13 års skolegang i grunnskole og videregående blir man "programmert" til en forståelse av verden som baserer seg på en form for vitenskapelig og logisk tenkning der alt har en oppskrift. Hvis man følger den oppskriften man lærer på skolen, pigger denne og bruker den, får man også alltid et svar med to streker under, og dette svaret er det eneste riktige! Noen ganger kan man til og med finne andre fremgangsmåter for å komme frem til det samme svaret, men likevel er det til syvende og sist, satt på spissen, et eneste riktig svar og en eneste riktig måte og forstå og se verden på. I motsetning er ikke en kreativ arkitektonisk prosess alltid en oppskrift man følger for å finne et riktig svar. Selv om du følger en oppskrift, eksempelvis basert fullstendig på funksjonelle løsninger og tanke på bruk, er det ikke sikkert at svaret du ender opp med er det mest "riktige" fordi det finnes tusenvis av forskjellige måter, fremgangsmetoder og kreative prosesser som alle gir et svar. Det er mange riktige svar og mange feile svar, men etter min mening handler ikke arkitektur om å finne et riktig svar på et prosjekt fordi det finnes ikke noen gale svar og det finnes heller ingen fasit på hvordan ting kan

gjøres. Arkitektur handler om selve undersøkelsen og i den undersøkelsen må fokuset være på menneskene som skal bruke arkitekturen og hvordan omgivelsene påvirker menneskene både på et bevisst og ubevisst plan. Det er dette et arkitektonisk svar må inneholde! Fokuset må være på menneskene i prosjektet og ikke hvor fancy eller kult det ser ut på overflaten. Så derfor spør jeg meg selv; må arkitekturen ha et program eller kan arkitekturen bare være det det er? Tomme rom som leker med lys og skygge og materialitet, det utenfor og det inni?

Jeg mener at vi lever i en tid med altfor mange oppskrifter på hvordan vi skal leve våre liv, hvordan vi skal bo, hva vi skal gjøre for å være et vellykket, velfungerende menneske i et svært materialistisk forbrukersamfunn. Prosjektet jeg arbeider med er en motsetning, et motsvar til alle luksushoteller og fancy bygninger som først og fremst skal se kult ut som bygges i vår tid. Mitt prosjekt er en refleksjon over tiden vi lever i og menneskene i tiden. Et prosjekt som lever, et prosjekt naturen kan ta tilbake og kommer til å ta tilbake, men som likevel representerer et spor etter menneskelig aktivitet. Et prosjekt som ikke trenger noen forklaring, men som bare er det det er, et sted man kan oppdage

ute i naturen, med naturen som følger årstidene, lyset og mørket. Det forsvinner litt om vinteren, og så smelter det fram om sommeren, men romforløpet og rommene som er laget har ingen forklaring og trenger heller ingen forklaring. Forklaringen av prosjektet er opplevelsen av prosjektet satt i sammenheng med naturen, omgivelsene og mennesket i naturen. Prosjektet er noe konstant og varig som endrer seg etter som årene går. Menneskene som besøker prosjektet kan bruke det som de vil. Det har ikke et bestemt bruksområde, men er heller tenkt som en kulisser hvor menneskelig aktivitet eller ikke-aktivitet kan finne sted og oppstå. Prosjektet er et sted man kan gjøre sine egne små oppdagelser av naturen, og en invitasjon til å finne sine egne små steder og bare være og eksistere i.

Motstanden i den kreative prosessen ligger i en tankegang der man er vant med og føler seg på tryggere grunn ved å skape funksjonell arkitektur med et bestemt romprogram. I dette prosjektet har jeg valgt å studere arkitektur fra en helt motsatt ende, uten et bestemt romprogram og funksjonell forklaring, men heller la prosjektet oppstå ut fra den kreative prosessen. Utfordringen jeg kjenner på ligger dermed i å tørre og stole på min egen kreative prosess og skaperevne. At det jeg gjør

er godt nok! Likevel, har jeg i dag en følelse av at det jeg lager bare er svada og at svaret i bunn og grunn kan være hva som helst. Hvorfor bygger vi arkitektur i det hele tatt? Er ikke det meste av det som bygges basert på dårlige og lite gjennomtenkte argumenter? Jeg trenger inspirasjon til den videre undersøkelsen fordi nå står jeg fast i mitt eget selvdestruktive tankemønster.

...

De neste ukene var innspurtsfasen og i denne perioden fant jeg ikke noen grunn til å skrive noe mer i prosessheftet. Jeg visste hva jeg skulle gjøre og gjorde det; få prosjektet ferdig.

“

Derfor er været det vi er og været har fått sitt navn fra "å være". I Syden derimot heter været tempo, fordi det beskriver tidens gang, og uværet bekrefter bare regelen.

Når vi her i nord vender oss mot det høye i håpet om å finne noe bestandig er det det skiftende været vi møter. Et gammelt norsk ord kaller da også det som er over oss "oppe i været".

Oppe i været er vår himmel, og det er den som lar oss være det vi er.

Chr. Norberg Schulz (1991, minnesjord)

